

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4460 van 4 december 2007
in de zaak RvV 13.960 / IV

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN STEENBERGHE
Binnenstraat 39 bus 1
9300 AALST

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] van Iraakse nationaliteit, op 13 september 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN STEENBERGHE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

"U, die verklaart de irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Bagdad. U zou een sunniet zijn, van Arabische origine. Uw echtgenote (OV 5.922.168; CG 06/13177B) zou sjiïet zijn. U zou één zoon hebben. U zou in 1978 zijn aangesloten bij de Ba'th- partij. In 1988 zou u als leraar geschiedenis zijn beginnen te werken. In de loop der jaren zou u zijn opgeklommen binnen de partij. U zou voor de partij mee hebben ingestaan voor de veiligheid van uw wijk. U zou verantwoordelijk zijn geweest over leden met een lagere rang. In 2000 of 2001 zou u 'udw firqa (lid van een afdeling) zijn geworden. Door de invasie in maart 2003 zouden de scholen gesloten zijn. Enkele maanden na de val van het regime zou u uw werk als leraar hebben hervat. Eind 2004 zou u een dreigbrief hebben ontvangen waarin Ba'thisten in het algemeen werden bedreigd. U zou twee dagen zijn ondergedoken en daarna naar huis zijn teruggekeerd. In februari of maart 2005 zou uw huis zijn beschoten toen u niet thuis was. U zou daarop een nacht zijn ondergedoken. In februari 2006 zou uw wagen onder vuur zijn genomen door onbekende mannen. Een collega die bij u in de wagen zat, zou hierbij gewond zijn geraakt. U zou hierna met uw echtgenote hebben beslist Irak te verlaten. Op 14 mei 2006 zou u telefoon hebben gekregen van een vriend die zei dat u op de zwarte lijst stond van de sjiïetische militie. Daarop zou u onmiddellijk uw spullen hebben ingepakt om te vertrekken. Op dat moment zouden de militie jullie huis hebben aangevallen. U, uw echtgenote en zoon zouden erin geslaagd zijn te vluchten. Uw zoon zou u bij uw familie hebben achtergelaten omdat u onvoldoende geld had voor de smokkelaar. U en uw

échtgenote zouden de volgende dag Irak hebben verlaten. Op 25 mei 2006 zou u in België zijn aangekomen en op 29 mei 2006 heeft u hier asiel aanvraagd. Uw zoon zou een tijdje in Jordanië en Syrië hebben verbleven, maar zijn teruggekeerd naar Irak met de bedoeling onmiddellijk terug te keren. Hij zou echter zijn opgepakt op verdenking een terrorist te zijn omdat hij vlakbij een plaats was aangetroffen waar een aanslag werd gepleegd. Hij zou onschuldig zijn. U zou geen nieuws meer van hem hebben."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1 De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Er dient door het Commissariaat-generaal (CG) te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel als 'udw firqa' binnen de B'ath partij. Zo moet er worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de taken die u had als 'udw firqa. Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal (dd. 23/7/07) verklaart u dat u als 'udw firqa nog steeds zelf op patrouille ging (CG 23/7/07 p.8-9). Tijdens het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal (dd. 10/7/06) beweerde u echter dat u als 'udw firqa niet meer zelf op patrouille ging. Leden van die graad bleven op het bureau (CG 10/7/06, p.17). Bij confrontatie met deze discrepantie kan u geen afdoende verklaring geven. U zegt alleen dat u wel op patrouille ging, maar geen vaste controleposten bemande (CG p.8-9). Uw uitleg is niet afdoende daar u zeer expliciet was in uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal en er hieromtrent geen misverstand kan zijn ontstaan.

U schetst tijdens uw eerste en uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal bovendien een heel ander beeld van uw taken als 'udw firqa. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor dat u in het bureau bleef en daar opleidingen gaf aan nieuwelingen in de partij. Verder zou u niets hebben moeten doen, behalve aanwezig en loyaal zijn. Loyaal zijn kon men doen door rapporten te schrijven, maar u zou dat niet hebben gedaan. U verklaart uitdrukkelijk nooit iets anders te hebben moeten doen (CG 10/7/06, p.17-18). Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal geeft u echter een veel uitgebreidere taakomschrijving. U moest bevelen doorgeven naar lagere niveaus. Jullie zouden een hulpdienst zijn voor de bevolking. U moest problemen van de burgers oplossen. U stond steeds in contact met de burgemeester die u namen van nieuwe bewoners doorgaf. U gaf mensen die vijandige activiteiten hadden door aan de veiligheidsdienst. U ging op patrouille en u organiseerde feesten. U hielp jongeren die wilden werken (CG p.8-9). Het is uiterst bevreemdend dat u tijdens het eerste gehoor uitdrukkelijk verklaarde slechts een beperkt aantal taken te hebben moeten doen, terwijl u tijdens het tweede gehoor een veel ruimere taakomschrijving opgeeft. Bovendien is het opmerkelijk dat u tijdens het tweede gehoor met geen woord rept over de enige concrete taak die u opgaf tijdens uw eerste gehoor, namelijk het opleiden van nieuwelingen in de partij (CG 10/7/06, p.17). Uw uiteenlopende verklaringen over uw functie als 'udw firqa doen ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan immers worden verwacht dat u coherente verklaringen aflegt over uw activiteiten.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u foutieve verklaringen heeft afgelegd over de overgang van nasir mutaqaddim naar 'udw 'amil. Zo verklaart u dat er geen stadia of graden tussen deze twee graden moeten doorlopen worden. U zou niets hebben moeten doen om van nasir mutaqaddim over te gaan naar de graad 'udw 'amil (CG 23/7/07, p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat men twee graden moest doorlopen om 'udw 'amil te worden.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u uitermate vaag blijft over de deba'thificering. U verklaart dat er een wet was om leden van Ba'th te ontslaan en vervolgen. U weet niet wat er precies in deze wet staat. Het enige dat u kunt zeggen is dat men vanaf de graad 'udw firqa moest worden ontslagen. Ba'thisten zouden voor de rechtbank worden gedaagd. Meer accurate informatie kunt u niet verschaffen. U geeft verder ook foutieve informatie over de deba'thificering. Volgens u dateert de wet met betrekking tot het ontslag van Ba'thisten van eind 2003 of begin 2004 (CG 23/7/07, p.5-6). Uit onze informatie blijkt dat de regelgeving van de Coalition Provision Authority al dateert van ongeveer een maand na de val van het regime van Saddam Husayn. Het is uiterst bevreemdend dat u dit niet weet, temeer daar u, als 'udw firqa, onder deze regels valt. U kan daarenboven niet zeggen welke instantie bevoegd was voor de deba'thificering, noch wie aan het hoofd stond van deze instantie (CG 23/7/07, p.6). Van iemand met uw beweerde profiel kan worden verwacht dat hij meer informatie kan geven over de de-ba'thificering temeer daar de deba'thificeringscampagne veel leerkrachten heeft getroffen. Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u beweert dat de deba'thificering onder Bremer en Allawi niet echt werd uitgevoerd (CG 23/7/07, p.6). Uit onze informatie blijkt echter dat het in de periode vlak na de val was dat er duizenden ex-Ba'thisten zijn ontslagen, onder andere leerkrachten. Pas later, in 2004, zou men op het strenge beleid zijn teruggekeerd en vele van de ontslagen Ba'thisten terug in hun oude functie hebben hersteld. Het feit dat u dergelijke foutieve verklaringen aflegt, doet twijfels rijzen, zowel over uw beweerde functie binnen Ba'th als over werkzaamheden als leraar na de val van Saddam Husayn.

Verder is het uiterst bevreemdend dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de moord op de directeur van uw school. Zo verklaart u tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal te vermoeden dat hij tijdens het schooljaar is vermoord (CG 23/7/07, p. 5). Eerder beweerde u echter dat hij tijdens de zomervakantie is vermoord (CG 10/7/06, p. 9-10). Van een leerkracht kan worden verwacht dat hij het onderscheid kan maken of de directeur van zijn school tijdens de vakantie of tijdens het schooljaar is vermoord. Daarnaast moet worden opgemerkt dat u nogal onduidelijk blijft over het moment waarop uw school werd heropend na de val van het regime. Eerst zegt u juni of juli. Daarna verklaart u dat de school al terug geopend was vóór 1 juni (CG 10/7/06, p.5). Er kan worden verwacht dat u ook hierover duidelijke en coherente verklaringen kunt afleggen.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over jullie verblijfplaats in de periode van de invasie en de val van het voormalige regime in 2003. U verklaart dat uw echtgenote en zoon sinds een week na 17/3 in Ba'quba verbleven. U zelf zou in Bagdad zijn gebleven tot circa vier dagen vóór de val van Bagdad. U zou uw echtgenote en zoon in Ba'quba zijn gaan bezoeken, maar telkens maar voor een uur of twee (CG 10/7/06, p.6-7). Uw echtgenote beweerde in strijd daarmee dat u de ganse periode dat zij in Ba'quba was, eveneens in Ba'quba verbleef. U zou volgens haar in die periode één keer voor enkele uurtjes naar Bagdad zijn gegaan (CG echtgenote 10/7/06, p.3-4). Het feit dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw verblijfplaats ten tijde van de val van het regime, doet twijfels rijzen over uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u opmerkelijk vaag blijft over uw reis naar België. Zo verklaart u met het vliegtuig te zijn gereisd vanuit Amman. U zou een uur in transit zijn gebleven in een luchthaven vooraleer naar Brussel te vliegen. U kan echter niet zeggen waar dit was. U kan evenmin aangeven met welke luchtvaartmaatschappij jullie vlogen. U zou met een vals paspoort hebben gevlogen, maar u weet niet van welk land dit paspoort was, noch op welke naam dit paspoort stond (CG 23/7/07, p.3). Het is weinig aannemelijk dat uw reisagent u niet beter zou hebben voorbereid daar er tijdens het reizen steeds de mogelijkheid tot een individuele identiteitscontrole bestaat.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vluchtrelaas. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

~~U bent afkomstig van Centraal-Irak. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Centraal-Irak een reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet bestaat. Deze vaststelling volstaat niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Zoals boven vastgesteld dienen immers ernstige vragen te worden gesteld bij uw voorgehouden profiel voor en na de val van het Ba'th-regime. Deze ongelooftwaardigheid is van die aard dat het onmogelijk is om een correct beeld te vormen van uw activiteiten in het verleden, van uw positie of situatie in Irak of om te besluiten dat u als burger kan worden beschouwd.~~

Voorts moet worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag, meerbepaald uw identiteitskaart en uw rijbewijs, gezien bovenstaande observaties niet van die aard zijn dat ze de appreciatie inzake uw dossier kunnen wijzigen.

Tot slot dient opgemerkt dat er in hoofde van uw echtgenote een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen."

3.2 Verzoeker benadrukt vooreerst dat hij een persoonlijk, rechtstreeks en actueel belang heeft om de hervorming van de bestreden beslissing te vorderen, tevens meldt hij dat hij niet van zijn echtgenote, die de subsidiaire bescherming verkreeg, wil gescheiden worden.

Omtrent de twijfels over zijn profiel en zijn graad van "adû firqa", stelt verzoeker dat hij zeer veel informatie gegeven heeft over dit profiel en dit tijdens elk interview. Tijdens het ontvankelijkheidsinterview heeft hij zijn universiteitsopleiding toegelicht, heeft hij alle details gegeven betreffende zijn legerdienst en zijn functie als leraar geschiedenis, kon hij heel wat informatie verstrekken over de Baathpartij, kon hij details weergeven over de "munathamma" waarbij hij aangesloten was en gaf een beschrijving van zijn taak als "adû firqa". Verzoeker verklaart dat hij tot driemaal toe uitgelegd heeft dat hij een opleiding van zes maanden gevolgd heeft om "adû firqa" te worden.

Inzake zijn taken, meer specifiek het op patrouille gaan, betoogt verzoeker dat hij niet expliciet verklaard heeft dat hij als "adû firqa" deze taak niet langer diende uit te voeren. Uit p. 17 van het ontvankelijkheidsinterview voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) blijkt immers dat hij eerst antwoordde dat er niks was veranderd en dat ze nog op patrouille gingen. Pas later in het interview, toen men hem er op wees dat het een hogere graad betreft, verklaarde verzoeker dat ze in de "munathamma" bleven en dus niet langer op patrouille gingen. In het gegrondheidsonderzoek zou verzoeker opnieuw verklaard hebben dat hij nog patrouilles uitvoerde en controleposten bemande. Verzoeker stelt dat hij daarbij ook verduidelijkte dat hij nog wel op patrouille ging, maar dat ze niet op een vaste controlepost stonden.

Nopens de andere vermeende tegenstrijdigheden over verzoekers takenpakket, stelt hij dat het CGVS ten onrechte geen rekening heeft gehouden met zijn verklaring, zoals vermeld op p. 14 van het ontvankelijkheidsinterview, hetgeen beschouwd moet worden als een samenvatting van zijn uitgebreidere uitleg in het tweede interview, waar hem meer vragen hierover gesteld werden.

Met betrekking tot de foutieve informatie die verzoeker volgens de bestreden beslissing gaf in verband met de overgang van "nasir mutaqaddim" naar "udw amil", haalt verzoeker aan dat het antwoorddocument waarop het CGVS zich baseert om te stellen dat er tussen deze graden nog twee andere graden liggen, geen enkele uitleg verschaft over de manier waarop en de voorwaarden waaronder de promotie van de ene naar de andere graad gebeurde. Verzoeker herhaalt zijn eerdere verklaringen hieromtrent en wijst er tevens op dat hij bij het leger was en dat dit feit er mogelijk toe geleid heeft dat hij de twee tussenliggende graden niet heeft moeten doorlopen.

Wat betreft de vermeende vaagheid over de debaathificering, stelt verzoeker dat hij inderdaad niet wist wanneer de wet werd uitgesproken maar dat hij tijdens het ontvankelijkheidsinterview wel degelijk verklaard had dat het ontmantelen van het leger en de veiligheidsdiensten samenviel met het ontwortelen van Baath en dat het allemaal besproken werd voor de val en uitgevoerd door de regering Bremer. Verder wenst verzoeker te benadrukken dat zijn verklaring over de procedure van ontslag van Baathisten overeenkomt met hetgeen in de informatie van het CGVS vermeld staat.

In verband met de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker zou afgelegd hebben over de moord op de directeur van de school, haalt hij aan dat hij in de beide interviews voor het CGVS heeft laten blijken dat hij zich het ogenblik van de moord niet meer kon herinneren, waardoor hij telkens slechts een mogelijk juist tijdstip gaf, dat niet meer zekerheid vaststond. Verzoeker wenst er nog op te wijzen dat hij in de twee interviews wel kon antwoorden dat de moord in een café gebeurde en dat hij ook de namen van de opvolgers van de directeur kon geven.

Met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker zou gegeven hebben over de heropening van de school, verklaart hij dat de scholieren vier tot vijf dagen voor de invasie niet langer naar school gingen, waardoor de leraars niets meer konden doen. Hij verwijst naar de afgelegde verklaringen tijdens het gegrondheidsinterview en haalt aan dat de leerlingen enkel examens moesten afleggen, hetgeen hij ook in het ontvankelijkheidsinterview reeds gezegd zou hebben. Verzoeker benadrukt dat hij de schade aan de school gedetailleerd kon beschrijven.

Omtrent de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker en diens echtgenote met betrekking tot hun verblijfplaats ten tijde van de val van het regime, stelt verzoeker dat zij wel

degeïijk beiden verklaard hebben dat zij Bagdad een week na de invasie verlaten hebben. Verzoekers echtgenote stelde dat zij naar Baquba gegaan was maar zij heeft volgens verzoeker niet de bedoeling gehad om te verklaren dat hij daar ook constant bij hen verbleef. In het ontvankelijkheidsinterview zei ze immers dat haar echtgenoot zich tussen de twee verplaatste en verzoeker zelf verklaarde dat hij telkens maar voor een uur of twee naar de familie ging. Drie of vier dagen voor de val zou hij dan naar Baquba gegaan zijn en daar gebleven zijn. Verzoeker wijst erop dat ze beiden verklaard hebben dat ze drie of vier dagen na de val zijn teruggekeerd naar Bagdad.

In verband met de vage verklaringen over de reis naar België, verklaren zowel verzoeker als zijn echtgenote dat de smokkelaar hen heel weinig informatie gaf en dat zij hun paspoorten niet zelf mochten bijhouden. Enkel wanneer ze een controle naderden gaf hij hen de documenten, waardoor ze het paspoort niet grondig konden bekijken.

Voorts wenst verzoeker erop te wijzen dat zijn verklaringen over het algemeen zo goed als gelijklopend zijn met die van zijn echtgenote en hij geeft hierbij een aantal voorbeelden.

Aangaande de vereiste van gegronde vrees voor vervolging betoogt verzoeker dat zowel hijzelf als zijn huis reeds beschoten zijn en dat zijn voordeur werd opgeblazen en tien militairen binnenvielen. Gezien zijn verleden als lid van de Baathpartij dient hij als vluchteling beschouwd te worden en baseert hij zich op een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging.

3.3 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devalutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Verzoeker, die werd ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaarde ter zitting en bij zijn gehoren op het CGVS dat hij na de val van het regime in april 2003 wegens ziekte gedurende ongeveer een maand niet naar het werk ging en dat hij in juni zijn beroepsbezigheden hernam. Hij werd niet ontslagen als leraar (zie ook: administratief dossier, stuk 3, p. 4-5).

De Raad stelt vast dat verzoeker, die beweert de graad van 'udw firqa' te hebben gehad binnen de Baath, verklaringen aflegt die tegenstrijdig zijn met de voorhanden zijnde publieke informatie omtrent de debaathificatie van Irak na de val van het regime van Saddam Hoessein. Hieruit blijkt immers dat personen met de rang van 'udw firqa', krachtens 'Order Number 1' van 16 mei 2003 en uitgaande van de 'Central Povisional Authority', automatisch werden ontslagen en tevens gebannen werden van een latere tewerkstelling in de publieke sector. Voormeld besluit stelt tevens dat personen met de graad van 'udw firqa' als 'Senior Party Members' worden beschouwd (*Coalition Provisional Authority Order No. 1, De-Ba'athification of Iraqi Society*, UNHCR Refworld, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=468d097d2>). Uit de informatie in het administratief dossier (stuk 25, map "landeninformatie") en voor iedereen toegankelijke publieke informatie (<http://www.casi.org.uk/discuss/2003/msg04978.html>) blijkt eveneens dat duizenden leraars - voormelde bronnen maken melding van 28.000 leerkrachten - werden ontslagen in het kader van de debaathificatie. Indien verzoeker daadwerkelijk de rang van 'udw firqa' had en leraar was, moet derhalve aangenomen te worden dat hij in aanmerking kwam voor automatisch ontslag. Verzoekers onwetendheid en vage verklaringen omtrent de procedure van debaathificatie (zie administratief dossier, stuk 3, p. 5-6) zijn niet plausibel gelet op de omstandigheid dat hij op basis van zijn voorgehouden profiel in aanmerking kwam om een direct slachtoffer te zijn van de voormelde maatregelen om de Iraakse maatschappij te zuiveren van de Baath. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaarde dat er collega-lesgevers en Baath-leden werden ontslagen in de periode dat hij wegens ziekte niet naar

school ging (administratief dossier, stuk 3, p. 5). De Raad merkt tevens op dat verzoeker geen begin van bewijs voorlegt omtrent zijn functie als leraar of graad binnen de Baath. Verzoeker verklaart dat hij alle bewijzen inzake zijn lidmaatschap van de Baath vernietigde. Dit overtuigt niet daar aangenomen dient te worden dat verzoeker, die als 'udw firqa' geacht werd van rechtswege ontslagen te zijn, de nodige bewijzen voorhanden zou moeten hebben om de procedure bij de 'Supreme National Debaathification Comission' te volgen aangezien deze commissie werd ingesteld om de beroepen te behandelen van de getroffen Baath-leden (zie stuk 25, map "landeninformatie"; UNHCR, *UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers*, August 2007, UNHCR Refworld, p. 97-98, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=46deb05557>). Zelfs indien aangenomen zou worden dat verzoeker bewijzen van zijn lidmaatschap of beroepsbezigheden vernietigde dient vastgesteld te worden dat hij, gelet op zijn beweerde hoge graad binnen de Baath en zijn jarenlange professionele activiteiten, minstens hieromtrent via derden een begin van bewijs kon bijbrengen of hiervoor een inspanning diende te leveren, hetgeen hij nagelaten heeft te doen en dit terwijl hij tijdens de loop van de procedure erin slaagde om zijn identiteitskaart en rijbewijs te bekomen en voor te leggen.

Verzoekers verklaringen over de inhoud van zijn functie als 'udw firqa' doen eveneens twijfel rijzen omtrent zijn voorgehouden profiel daar hij verklaart dat hij geen rapporten opstelde ten behoeve van de veiligheidsdiensten (administratief dossier, stuk 12, p. 15; stuk 3, p. 9) terwijl uit publieke informatie blijkt dat het opklimmen binnen de Baath onderhevig was aan het aantonen van de loyaliteit ten aanzien van het regime (Ministerie Buitenlandse Zaken, Nederland, *Algemeen Ambtsbericht Centraal-Irak*, november 2002, p.16-17, <http://www.minbuza.nl/>). Verzoekers verklaringen dat hij o.a. deelnam aan patrouilles, deserteurs opspoorde en criminelen arresteerde zijn bijgevolg tegenstrijdig met zijn verklaringen dat hij geen rapporten schreef daar aangenomen moet worden dat (i) voormelde activiteiten niet kunnen geschieden zonder het opstellen van rapporten voor de veiligheidsdiensten (ii) de weigering om rapporten te schrijven strijdig is met de publieke informatie die meldt dat promotie binnen de Baath afhankelijk was van het aantonen van de loyaliteit (Ministerie Buitenlandse Zaken, Nederland, o.c.), waaruit, gelet op de aard van het regime waarin de veiligheidsdiensten centraal stonden, noodzakelijkerwijze dient afgeleid te worden dat dit eveneens het opstellen van rapporten voor de geheime diensten behelst (iii) hij vanuit zijn beweerde positie als 'udw firqa' behoorde tot hoogste partijorganen en derhalve aangenomen moet worden dat hij vanuit deze belangrijke functie, indien hij ze werkelijk bekleedde, contacten onderhield met en rapporten opstelde ten behoeve van de veiligheidsdiensten.

Verzoeker betwist niet dat hij twee lagere graden binnen de Baath niet vermeldde doch vermoedt dat hij, omdat hij bij het leger was, deze twee tussenliggende graden niet moest doorlopen. Verzoeker brengt echter geen begin van bewijs bij om deze bewering te staven.

Verzoeker legt tevens vage verklaringen af over de gevolgde reisweg daar hij niet weet (i) van welk land het paspoort was waar hij mee reisde (ii) welke naam in het paspoort was vermeld (iii) met welke luchtvaartmaatschappij hij reisde vanuit Amman, Jordanië (iv) in welk land hij in transit was vooraleer in België toe te komen. Dergelijke vage verklaringen omtrent zijn reisweg zijn een verdere indicatie voor verzoekers ongeloofwaardigheid.

Het voormelde in acht genomen dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing terecht oordeelt dat verzoeker verklaringen aflegde die twijfels doen rijzen over zijn voorgehouden profiel als 'udw firqa' en zijn werkzaamheden als leraar, zowel voor als na de val van het regime van Saddam Hoessein. De gerezen twijfels laten echter niet toe om verzoeker het voordeel van de twijfel te verlenen omdat zijn verklaringen incoherent, niet plausibel en strijdig zijn met algemeen bekende feiten (UNHCR, o.c., 194) en derhalve de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel - en de aannemelijkheid van de hieruit voortvloeiende vrees voor vervolging - ondermijnen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

4.1 Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en stelt dat zijn ernstige schade bestaat uit het risico op foltering of vernederende behandeling of bestraffing en zelfs ernstige bedreiging van zijn leven, gezien geweten is dat hij deel uitmaakt van de Baath. Verzoeker wijst erop dat nergens in de bestreden beslissing aan zijn identiteit wordt getwijfeld, die trouwens wordt aangetoond door zijn identiteitskaart en rijbewijs. Verzoeker stelt, onder aanhaling van rechtspraak van de Raad dat ingeval van twijfel of iemand burger is, hij als burger moet worden beschouwd. Hij stelt verder dat aan zijn echtgenote wel de subsidiaire beschermingsstatus toegekend werd, hoewel zij haar asiolverhaal baseerde op zijn problemen, waardoor verzoeker illegaal dreigt te worden, terwijl zijn echtgenote legaal in het land mag verblijven. Dit schept volgens verzoeker een onverwijderbaarheid op basis van de artikelen 8 en 3 EVRM. Volgens verzoeker bevestigde DVZ dat gedwongen repatriëring van iemand wiens echtgenote hier legaal verblijft enkel kan wanneer dit noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare orde, het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen en dat *in casu* er geen elementen zijn die erop wijzen dat dit het geval zou zijn.

4.2 De Raad wijst erop dat hij te dezen in het kader van zijn bevoegdheid, bepaald in artikel 39/2, §1, van de voormelde wet van 15 december 1980, geen uitspraak doet over een terugleidingsmaatregel en aldus niet vermag de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden rechtstreeks te toetsen (zie R.v.St, nr. 173.134, 3 juli 2007). De Raad onderzoekt enkel het reële risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst *in casu* in het kader van de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, §2, van de voormelde wet van 15 december 1980.

Uit het voormelde (zie punt 3.3) blijkt dat de twijfels omtrent verzoekers voorgehouden profiel, omwille van zijn vage, incoherente, niet plausibele en met publieke informatie strijdige verklaringen, ertoe leiden dat zijn profiel niet te bepalen is. Het feit dat verzoekers profiel niet vast te stellen is, is derhalve uitsluitend te wijten aan zijn persoonlijk gedrag. De aldus door verzoeker zelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid kan er niet toe leiden dat hij, naar analogie met artikel 50 van het eerste aanvullend Protocol van 8 juni 1977 bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de behandeling van slachtoffers van internationale gewapende conflicten, beschouwd wordt als burger. Verzoeker dient, vooraleer hem, naar analogie met voormeld Protocol, het voordeel van de twijfel kan worden toegekend en hij als 'burger' kan worden beschouwd, te hebben voldaan aan de medewerkingsplicht door het afleggen van geloofwaardige verklaringen teneinde de ter zake bevoegde instanties toe te laten zich een beeld te vormen van zijn maatschappelijke positie en de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. Door het persoonlijk gedrag van verzoeker is het onmogelijk een correcte inschatting te maken van zijn positie in zijn land van herkomst en bijgevolg onmogelijk te beoordelen of hij (i) al dan niet een burger is (ii) gelet op zijn beweerde hoge functie binnen de Baath, al dan niet valt onder de toepassing van artikel 55/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (iii) al dan niet beroep kan doen op beschermingsmogelijkheden. De subsidiaire beschermingsstatus kan aan verzoeker niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 4 december 2007 door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

R. SANEN.

De voorzitter,

W. MULS.